

Выходитъ во Львовъ що Середы и Суботы (кромъ рунівъ слогівъ) о 4-й годинѣ посередині. Литограф. додатокъ „Бібліотека наїздамъ повісті“ виходить по 2 печат. аркушъ кожного 15-го въ послѣдній для кожного місяця.

Редакція, адміністрація і експедиція підъ Ч. 8 улиця Академічна.

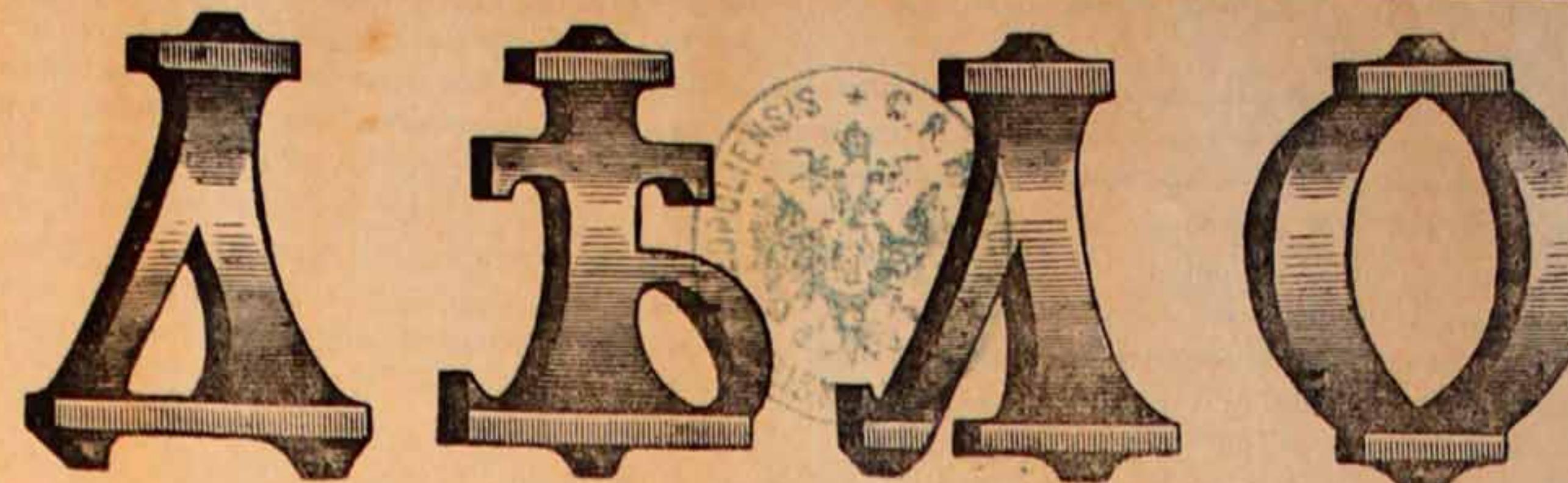
Всі листи, посилки і реклами належать пересилати підъ адресою: редакція і адміністрація „Дѣло“ Ч. 8 ул. Академічна.

Рукописи не звертаються тольки на попереднє застереженіе.

Післянко чиство стоїть 12 кр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. а. в. бѣль однією строковою початковою.

Рекламації неопечатаній вільний бѣль порта. Предплату належить пересилати франко (найлучше поштовими перевозками) до: Адміністрації часопису „Дѣло“ ул. Академічна Ч. 8.

VII. Читателівъ въ Россії просимо мати на увазѣ, що въ вимовѣ *п—ji, б, ї—i, и* (въ серединѣ і на конці слівъ) = *ы, и* (на початку слівъ) = *і, ы* (на початку слівъ) = *и*.

Отъ Администрації.

П. Т. предплатниковъ, що залагають съ предплатою, просимо о выровнанье рахунковъ. — На каждой адресѣ есть указано, доки предплата уплачена.

Податокъ грунтovий на роки 1881 и 1882.

Въ послѣдній числѣ „Дѣла“ въ статтії підъ пояснимъ заголовкомъ помѣстили мы анатрію, якій податокъ грунтovий має платитися за рр. 1881 и 1882. Мы піднесли съ натискомъ, що хотійбы кому додатокъ оплачуваний податокъ грунтovий збльшився, хотійбы и о десять, двадцять, а навѣть сто разъ, то мимо того бѣль не обовязаный въ рр. 1881 и 1882 платити бѣльше, якъ то, що платить въ р. 1880, съ додаткомъ 10%. Та же господарѣ, котримъ 22½ процента, обчисленій бѣль ихъ чистого доходу въ грунту давнишну квоту податку, нѣжъ яку платили въ 1880 р., то они мають платити той вищій податокъ.

Тутъ додамо ще: Побѣль „податкомъ грунтovимъ за р. 1880 р.“ мається розумѣти податокъ грунтovий постійній съ дочисленіемъ ½ того податку, т. є. додатокъ державныхъ, — не вчисляючи додатківъ на потребы краївъ. Якій додатки державній (єпархіальний), а якій краївъ, то можна увидѣти въ книжочку по-датковихъ.

Що до священиківъ, то після нашіхъ інформацій дѣло мається такъ. Податокъ грунтovий за роки 1881 и 1882, — чи священикі внесуть чи не внесуть представлення до ц. к. намѣстництва краївого, що суть вище конгруї, вѣстане передказаний на фондъ релігійний. Але бѣль року 1883 вже священикі сама будуть мусіти платити, а о зворотъ мають тоді упоминатися бѣль фонду релігійного.

Податокъ грунтovымъ занималися по-слѣднімъ часомъ якъ найширшій круги въ Галичинѣ, а то въ той причини, що ц. к. уряды податковій подоручували властителямъ

грунтovъ (розумѣясь, головно властителямъ малыхъ посѣлостей) наказы платничій съ хибнимъ обчисленьемъ податківъ за рр. 1881 и 1882. Уряды податковій замѣть податку въ 1880 року съ додаткомъ 10%, пообчислювали господарямъ на роки 1881 и 1882 податокъ въ р. 1880 съ додаткомъ 50%, а навѣть і бѣльше.

Мы вже послѣдній разъ піднесли, що проти хибного, кривичного вимѣру податку за рр. 1881 и 1882 починій властителі грунтovихъ вносили рекурсы до урядовъ податковихъ въ протигу 30 днівъ бѣль днія доручення наказу платничого. Понеже се справа дуже важна и живо дотыкає цѣлого нашого краю, то мы уважаємо умѣстнимъ подати формуляри рекурсовъ.

Если новий податокъ, обчисленій по 22½ бѣль доходу грунтovого есть меншій, нѣжъ бувъ податокъ въ р. 1880, а мимо того вписано въ рубрики за рр. 1881 и 1882 квоту ровну податкови въ р. 1880 або навѣть бѣльше, — то въ такому случаю пишеся рекурсъ слѣдуючій:

Свѣтлый ц. к. Урядъ податковый въ Н. Наказомъ платничимъ въ дні ... дорученнымъ меншій дні ... видало меншій належить грунтovого податку за р. 1881 и 1882 бѣль моего грунту въ громадѣ Н., обицяного Аркушами до Ч. ..., въ квотѣ 12 ар., т. є. такої, яку виносить податокъ въ 1880 р. Понеже вимѣръ той податку бѣль згаданого грунту не есть справедливий и опертый на законахъ, проре противъ наказови платничому на податокъ грунтovий за рр. 1881 и 1882.

На основѣ закона въ 28 марта 1880 новий податокъ грунтovий вийшовъ въ житѣ съ днемъ 1 січня 1881. Понеже після того самого закона и реєстру ц. к. міністерства скарбу въ 1881 р., визначуючого стопу про-центу податку бѣль видалого доходу грунтovого въ Аркушахъ грунтovихъ, податокъ грунтovий въ засады не може виносити бѣльше, якъ 22½ процента бѣль доходу грунтovого дох-оду, а дох-одъ бѣль моего грунту виносить лиши 24 ар., — проре прошу спростувати податокъ бѣль моего грунту и обчислений бѣль него додатки въ той способѣ, щоби отповѣдавъ свою цифрою підведеніемъ законамъ и ровпорядженіямъ. Зарахомъ прошу, щоби екаекція, наложена на мене за запавшій податокъ грунтovий, ажъ до залагодження підїшніго рекурсу була поваджана. — Н. дні ... 1882. Н. Н.

2. Если податокъ грунтovий за рр. 1881 и 1882 вписано вищій, нѣжъ податокъ за р. 1880 съ додаткомъ 10%, — въ такому случаю пишеся рекурсъ слѣдуючій:

зробити ладъ, „урегулювати інтересы“, забезпечити „права вѣртільни“, „контроль“ надъ египетскимъ скарбомъ державнимъ — госпо-дарили якъ вайброрш, уважаючи край за со-чиству цитрину, а людъ за покривніхъ вейбл-никівъ, готовихъ працювати въ чужомъ ярмѣ. Кривди, інтриги, спораджностъ вищихъ, сернистію вищихъ, заходы передовіємъ о-васену кишенню, а вже ажъ потомъ о добре загальні, спутаніе кедива шовковою сїтею вѣд-хѣбетію, або віпросту желѣзний, личный тискъ, — се средетна и способы, якихъ довгі лѣта уживали въ Египтѣ репрезентанты най-більше интересованихъ державъ європейськихъ. Чужинцѣ переймали власть, сеали мову піяв-ки сповіту, хочь живу ще мумію египетску, лишаючи дѣтамъ землї одинъ „крышки ласки“. Да того золотого бенкету, що собї єго Європейцѣ устроили надъ Нілемъ и каналомъ су-ецкимъ — припускаю лиши того, кто будуть родомъ, будуть майномъ, рѣдко коли особеніми вадностями, заслугувавъ на вагладь вельможнихъ панівъ. Урядники європейскій пышались и дулись, брали, що було можна, а навѣть не уважали за потребне, научились мовы краю, который поволивъ имъ у себе рідити и господарити. Платили имъ безро-вірю бѣльше, якъ ихъ музулманськимъ то-варишамъ (урядникамъ), — все и всюди. Європейці досить було розумѣти пате черезъ десяте по арабски, розомовитися по француски, хочьбы впротивъ листу по француски добр

написати не умѣть, — то бѣль при протекції дстававъ мѣсце, бравъ плату, має титулъ и уважавъ себе увривлѣвано особою, вольною бѣль всякої отвѣчальности за свои учинки. Особенныхъ вадностей не вимагано, досить було — номінації. Банкротъ-купець, „бувшій“ лѣкарь, аруанований „обыватель“, вислужений воїкъ урядувавъ въ міністерствѣ и „у-порядковувавъ“ справы египетскій, крутичі дѣлами дніми — цигареты въ бюрохъ та канцеляріяхъ; мгль навѣть „за васлуги“ — авансувати!.. Лучалося, що титуларний генералъ „въ отставцѣ“ вавѣдувавъ правительство друкарнею, бувшій аптекаръ працювавъ въ міністерствѣ вѣйни, майстеръ „шев-скій“ реферувавъ справы архітектури и будівництва. О дипломы, сїфоцтва, доказы квалифікації пыталися лиши винятково; бѣльше урядникъ європейськихъ въ Египтѣ уважала себе „избранниками“ якоїс цивилизаціонії мисії въ Египтѣ и була пересвѣдчена, що така цѣль усвічавъ средства. Головно же ішло імъ о велику платню за лиху працю...

Ничого дивуватися, що такій самозванцѣ-чужинцѣ не тѣшилися інвакою симпатію въ краю. У мѣсцевого, доброго и зг҃адливого въ природѣ людъ, виродилася неохота, потомъ ненависть супротивъ напливу чужинцѣвъ, а такожъ супротивъ всіхъ, кто чимъ небудь причинившися до виможенії європейськихъ ви-львівъ, тымъ самимъ противъ попереднього ви-декороля Ісмаїла-паша и его министра Ну-

брата Свѣтлого ц. к. Уряде податковый въ Н. Наказомъ платничимъ въ дні ... дорученнымъ меншій дні ... видало меншій належить податку грунтovого за рр. 1881 и 1882 бѣль моего грунту въ громадѣ Н., обицяного Аркушами до Ч. ..., въ квотѣ 8 ар., 20 кр. Понеже вимѣръ податку не есть справедливий и на законахъ опертый, — проре яко покривженый вношу слѣдуючій рекурсъ противъ згаданого въ горѣ наказу платничого.

После закону податкового въ 7 червня 1881, ажъ до залагодженїя рекламиції, отже въ рр. 1881 и 1882 я не обовязаный платити вищого податку, якъ податокъ въ р. 1880 съ додаткомъ 10%. Понеже податокъ грунтovий бѣль моего грунту виносивъ 5 ар., а 10% бѣль чинить 50 кр., — отже я обовязаный платити въ рр. 1881 и 1882 не 8 ар. 20 кр., якъ се меншій несправедливо приписано, але лише 5 ар. 50 кр.

Прошу отже свѣтлого ц. к. Урядъ податковый спростувати доручений меншій наказъ платничий на податокъ грунтovий за рр. 1881 и 1882 и на додатки бѣль него вимѣрій, а заразомъ прошу повздержати и наложену на мене екаекцію ажъ до залагодженїя моего рекурсу. — Н. дні ... 1882. Н. Н.

Товариство Русиновъ-Академиковъ „Академичне Братство“

(передъ тымъ „Дружній Лихварь“) во Львовѣ.

Минувшого року була на сїмъ мѣсці мова о дѣяльності руского акад. товариства „Дружній Лихварь“ за рокъ 1880/81. Прихильності, моральній и матеріальній помочи нашої, особливо львівської публіки, подякувати належить, що товариство се такожъ въ послѣднімъ роцѣ школьнімъ (1881/82) успішно розвивалось и въ щоразъ дальшихъ рускихъ кругахъ симпатію для себе вѣднити умѣло. Розумѣється, що недостатокъ матеріальніхъ средствъ, якъ всюда такъ и тутъ, немало сприяло патріотичну працю Русиновъ, — такъ що, недостаткови сму при вѣдніхъ нашихъ обставинахъ лиши усильна праця, витривалостъ и безнастаний заходы зарадити можуть. Патріотична дѣяльність молодого покоління, та єще академиковъ — се рѣчъ незвичайно важна; се-жъ будучи патріоти и дѣяльни, се горячі, молоді люди, котрі не лякаються нѣкіхъ перепонъ и запоръ!.. Біль всї обвязи народного житї будуть въ нащі живий интересъ, тожъ тымъ бѣльше займати нащі мусить дѣяльность, поступити молодої генерації. Сильна організація на-

Предплати на „Дѣло“ для Австрії:		Для Россії	
на цѣлій рокъ . . .	8 пр.	на цѣлій рокъ . . .	8 руб.
на пѣть року . . .	4 пр.	на пѣть року . . .	4 руб.
на четверть року . . .	2 пр.	на четверть року . . .	2 руб.
о з. дод. „Бібліотеки“:			
на цѣлій рокъ . . .	12 пр.	на цѣлій рокъ . . .	12 руб.
на пѣть року . . .	6 пр.	на пѣть року . . .	6 руб.
на четверть року . . .	3 пр.	на четверть року . . .	3 руб.
на сїмъ додатокъ:			
на цѣлій рокъ . . .	5 пр.	на цѣлій рокъ . . .	5 руб.
на пѣть року . . .	2 пр.	на пѣть року . . .	2 р. 50.
на четверть року . . .	1-25	на четверть року . . .	1-25
о з. дод. „Бібліотеки“:			
на цѣлій рокъ . . .	14 пр.	на цѣлій рокъ . . .	14 пр.

Для Закарпії, окрімъ Россії:

на пѣть року . . . 10 пр.

на четверть року . . . 5 пр.

на четверть року . . . 250 пр.

о з. дод. „Бібліотеки“:

на цѣлій рокъ . . . 14 пр. на цѣлій рокъ . . . 14 пр.

на сїмъ додатокъ:

на пѣть року . . . 10 пр.

на четверть року . . . 5 пр.

на четверть року . . . 250 пр.

о з. дод. „Бібліотеки“:

на цѣлій рок

бы не поддаючись никакимъ чужимъ впливамъ и напорамъ, а стремличи до осущеніи своихъ въ молодости выплеканыхъ идеаловъ, плекаючи родне слово, стоячи за нашъ убогій народъ, що настъ плекає и яко своихъ заступниковъ въ свѣтъ посылає, — разбудивъ неустаюче народне житъе, оживинь и просвѣтить всѣ веретны народа и сполучивъ всѣ наші сили! Съ новымъ школьнымъ рокомъ — Щастъ Боже!

ДОНИСИ.

Отъ Самбора.

(Сужна доля нашего духовенства. Рѣкій
случай жертволюбности вдовицъ. Пожары и не-
порядкость нашихъ громадъ.) Хотимо подѣлиться
съ ВЦ. читателями „Лѣма“ добрыми и сумны-
ми вѣстями въ нашихъ сторбнъ. Зачну отъ
факту, который кидает яскраве свѣтло на отно-
шения нашего духовенства. Надъ рѣкою Стрвя-
жемъ, доплытомъ Днѣстра, лежить село Вою-
тичъ, где побѣчь руской парохіи есть и ла-
тињска съ муроманымъ костеломъ. Жителъ
поселилися широко и занимаютъ своими оса-
дами, которыхъ есть до 400, болѣше якъ по вѣ-
тора квадратової милѣ. Парохія въ Воютичахъ
опорожнилась смертею бл. п. Антонія Лаврец-
кого, рѣдного брата о. Льва Лаврец-
кого въ Залуквы, котрого имя стало теперь
похвально вѣстие на Руси въ причины его
неутомимыхъ заходовъ — спольно съ много-
заслуженнымъ профессоромъ д-ромъ Ив. Шара-
невичемъ — около откопанія стародавнаго кня-
жего города Галича. На опорожнену парохію
по бл. п. Ант. Лаврецкому подалось — якъ
се недавно мы читали — 25 священиковъ —
убѣгателѣвъ. помимо що Воютичъ — парохія
не вайлуша. Зъ помежи тыхъ 25 уѣгателѣвъ
жаденъ въ тутешнихъ душпастырѣвъ не удо-
стоився выбору; выборъ упавъ на одного зъ
холмскихъ священиковъ, котрый знайшли го-
стинне принять въ нашей епархіи....

Але не о тóмъ дéло. Я хотѣвъ поднести достохвальный та рѣдкій примѣръ доброохранной жертволовности вдовицѣ по священику рускому, панѣ Ц. Лаврецкои, котра на цѣль мурованой церкви въ Воктичахъ (теперьшина деревяна зъ старости похилилась) жертвувала мало не весь свой мастокъ. Книжочки щадничай „Общего рѣльничо-кредитового Заведенія“ винкулёваній на тую цѣль, суть неоспоримымы того доказомъ. Именно одна съ ч. 143 на 620 вр., друга на 120 вр., а трета съ ч. 145 на имя бл. п. Андрея Макаревича на 30 вр. а въ Капиталъ сей опроцентовуясь вже отъ колькохъ мѣсяцѣвъ, а право до него буде мати громада воютыцка, коли приступитъ до строения новои церкви. Велике „Спасибогъ“ пани Ц.

лися, опозиції не вносились. Любивъ жити
пышно — по орієнタルному, — а се коштува-
ло міліоны. Вконець урвалось, грошей неста-
ло, європейські крикливі Шейльоки натискали
Ісмаїлъ здобувся вконець на енергію, отки-
нувъ жаданя генеральнихъ контролльоровъ, —
и тоды то незручный проектъ зредуковані
числа официрівъ викликавъ утворене въ Е-
гиптѣ партії, названої познѣйше „войсковою“
Кедивъ вставъ ограниченый до министерства
просвѣти и конфесій! Онъ не хотѣвъ на се
вгодитись и уступивъ.

Его найстаршій синъ Могамедъ-Тевфикъ паша, теперъшній вицекороль Египту, а радше лялька порушувана англійско-французкою пружиною, мавъ теперь яко наслѣдникъ отца посередничити межи обуренными елементами народными съ „войсковою“ партією на чоловѣкѣ, а „межинародною“ чужою диктатурою. Тевфикъ-паша есть, скажатибъ съ Шекспиромъ „добрый чоловѣкъ, але лихій музыка“, непостоянныи, беъ енергіи. Прихилявся до Франції, боявся Англіи, — пересиджувавъ въ ме-

И булобъ такъ дальше волоклось, еслибы не полковникъ гвардіи, Араби-паша, котрий захотѣвъ багнетомъ скинути ярмо въ карку Египтянъ. Онъ утворивъ, а радше ожививъ потягъ за свою народне сторонництво въ Египтѣ; але не на довго, бо треба знати, що въ Египтѣ нынѣ лише тая партія на довгу и тривалу симпатію числiti може, котра давъ найбольше хлѣба та ласощѣвъ при найменшѣ праці...

Ахметъ-Араби, сынъ фелляга (селянина) быть родовитый Египтянинъ. Звязаного построн

Лаврецкой бѣ тамошней громады за сей великолѣпный даръ!

Громада Воютичъ, хоть и якъ велика, на теперъ не въ силѣ приступити до строенія новой церкви, а то зъ причины постигшихъ ее нешагодинъ. Поминувши сегорѣчный выливъ воды, который боято хлѣба та пашъ замарнувавъ, постигъ еи неожидано новый нещасный ударъ. Дня 6 апрѣля погорѣли въ неизвестѣнныхъ доси причинъ экономичній будынки мѣсцевого пароха, который не були отъ огню забезпечены. Поломѣнь выбухнула въ серединѣ въ той самъ часъ, коли на однѣмъ тоцѣ молотили збоже, а на другомъ селянины змѣтували снопы, а другой укладали веретнуясь вбѣжемъ. О ратованію никомъ небудь не было и гадки, бо огонь обгорнувъ въ одной хвили гумна и чоловѣкъ, захвачши съ вовою и коньми, не мѣгъ своего майна уратувати. Онъ лишилъ все на жертву пожару и ледво уратувавъ свое житѣ; утѣкаючи, попѣкся дуже. Не малу шкоду понѣсь при сѣмъ нещастію мѣсцевый винѣдатель о. Л., который бачить теперъ свою цѣлорочную працю знищеною. Случай сей нещаснаго пожару, который иницированъ въ обширнѣ стайнѣ, есть пересторогою для всѣхъ необачныхъ, щобы не занедбували забезпечувати отъ огню бодай публичній будынки, якъ громадскій и парохіальний. Лишь тымъ способомъ можна еще въ подобныхъ случаяхъ ратуватись. Додати належить, що прїѣхавши случайно до Воютичъ новоименованный парохъ о. И. М. бувъ наочнымъ свѣдкомъ сеи катастрофы. Незавидна доля его, коли прїиде и хату ставити (бо вже сильно подалась) и экономичній будынки зъ фундаментомъ нановъ подносити! А до того се все постигло громадно не такъ давноъ пожарѣ, бо отъ передъ лѣтами, с. е. въ р. 1875 пожаръ надѣлавъ громаднѣйшо до 4.000 зр. шкоды.

Зъ надъ угорской границѣ.

Сего року лучилося менѣ бути въ мѣст
Сиготѣ на угорской Руси, кольканайцѧть ми-
бѣтъ галицкой границѣ отдаленого. До Сигот-
и въ округи него мешкаютъ майже самыи Ру-
сины въ компактныхъ масахъ. Ба, Русини
подыбаются еще дальше и за Сиготомъ, а
тамъ мѣшаются вже съ Мадярами и Волохами.
Скоро въѣдеся на Русь угорскую, впадае въ оч-
тое, що всѣ написи при дорогахъ, на склепахъ
и пр. лишь мадярскій. А еще болѣше смутитъ
тое, що въ школахъ сельскихъ учать по мад-
ярски, а дуже слабо по руски. Впрочемъ яко
могутъ учитель просвѣчати другихъ, коли
самыи ледво що читають по руски, коли уче-
ники, розкиненій самыимъ министерствомъ уго-
рскимъ по школахъ, суть нужденною мѣшани-
ною старославянщины съ россійщиною а-
въ „Карпатѣ“? Понеже отже рускій язы-
книжный на Уграхъ такій лихій, неприступны

тоже не дивота, що учитель дооре и плавно
рубаютъ по мадирски, а ледво калѣчать ну-
жденною мѣшаниною руского языка? Чи прій-
де учитель до священика, або на оборотъ, чи
въ школѣ, чи въ церкви, чи въ дома, въ до-
розвѣ, то говорить съ собою по мадирски. Сло-
вомъ, вся интелигенція угорско-руска говоритъ
добре лишь по мадирски. Цѣкава рѣчь, икъ
мы заѣхали до одного священика таки заразъ
въ першомъ угорскомъ мѣсточку. Входимо до
кухнѣ, поздоровляемо служницѣ — не отпокъ-
даютъ; пытаюмо, чи есть панотець въ дома? —
«пем тудиш» (значитъ: не разумѣю). Бѣда!
Зъ того заклопотанія высвободила насть доперва
жінка священика, коли выйшла случайно въ
покою. Приходимо вновъ до учителя, тамъ
насть дуже добре гостятъ, пріимаютъ, але
щонь, — коли до насть говорить лихо по ру-
сски, а вже мѣжъ собою, съ своими дѣтьми.
въ слугами мелютъ по мадирски. Приходимо
въ Сиготъ до церкви на велику службу божку;
зачиналася она около девятои години рано.
Службу божку бтепѣнань самъ варохъ. Народу
было нешина кормило. Наукы по евангелію не будо-

Выдѣль кр. предложить внесение о горничихъ; соймъ ухваливъ выбранѣе для внесения окрему комиссію горничу въ 7 членовъ.
Пос. Сангушко реферовать въ имена всѣхъ оїи культуры кр. проектъ устава о рыбакской. Проектъ складаєтъ 21 листъ Властиами, котрѣ маютъ компетенцію въ спрахъ рыбакихъ, суть: памѣтництво и отвѣтственность за преступства противъ уставы рыбакской каждої карати гривною бть 5 до 50, а свентулькою 100 зр., изгладно проштомъ (одинъ день за 5 зр.).
Проектъ той привезъ соймъ въ другомъ и томъ читаню.

Замкненіе фонду прописанійного за р. 1880
выказує 378.342 зр. доходовъ, а 12.941 зр.
ходовъ. Станъ мастковый фонду прописаній
съ концемъ 1880 р. выноситъ 1,020,636 зр., и
которыхъ 858.300 зр. умѣщено въ паперахъ
текущихъ, прочай въ готовцѣ.

Комисія администраційна не працює внесення видали кр., щоби німецьку вільницю в Добриниці, въ нов. перемышлянському, отлучити отъ рускої громады. Німецька вільниця має лиши 24 номеровъ и 186 душъ. Сеймъ працює внесенье комисії.

Дальше безъ дискусіи ухвалено вѣселье въ
масіи администрац., щобы въ мысль привлечь
выдѣлу краевого гривны, накладаній въ
судовыми и политичными а призначеній на
убогихъ, вплывали не до каось громадскагъ, и
до выдѣлловъ пошттовыхъ.

Дальше зъ порядку дневного ссобу
дивъ безъ лебаты на внесение коми-

ливъ безъ дебаты на внесенье комисії кулемъ
краевои уповажнити выдѣлъ кр., щобы
для регуляції водъ або меліорації зъок
обшаръ найменще 200 гектаровъ (375 корїнъ)
техничне бюро меліораційне давало безплатно
мочь для переведеня нивеляціи, плановъ и
рисовъ; щобы въ Сяноку утворити
бюра меліораційного.

Справу отлученія громадъ Кобыльщіскои, волоской и Фельбахъ зъ округа судовъ въ Любачевъ, а прилученія до Краковца уѣзда звернути выдѣлови кр. для нового разсмотрѣнія.

Соймъ краевый.

Тринайцяте засѣданье, дня 27 вересня

Пос. дръ Антоневичъ доставъ З дневиу от-
пустку. Петицій вплынуло кольканайцать, голов-
но въ справахъ податковыхъ. Всѣхъ петицій
вплынуло до середы 408.

Петенты заявляютъ, что не умѣючи
пишати не мали свѣдомости о зѣбопнзаніи
тыхъ на себѣ. Думаютъ одинакожь, что уз-
лихвѣ повинна взять ихъ въ оборону къ
ряду. Послы съ увагою выслушали тол-

Внесенье пос. Старовейского о улек-
шенье податкѣвъ зъ причины сегорѣчныхъ
нешасть элементарныхъ отослано до комисіи по-
датковой. Вправдѣ въ уставѣ, признающей опустѣ-
податкѣвъ зъ причины шкодъ элементарныхъ,
„пороснѣнье збожа“ не есть поименно наведене
яко нешасть элементарне, але справедливость
того вымagaе, щобы тое нешасть, постигше сего
року нашъ край, було увзгляднене.

Зъ черги пос. Романовичъ мотивувъ свой проектъ о поліції пожарній. Бесѣдникъ пригадавъ, що справа тая не першій разъ приходить підъ обрады сейму, бо въ р. 1877 була порушена петицією краковського начальника стражи пожарної. Сеймъ поручинъ тогды той проектъ видѣлови краевому, а той зложивъ его *ad acta*, будучи тои думки, що передъ уставою о поліції пожарної мусить бути видана устава будобвича. Такъ отже до теперъ обовязує въ Га-

— (Дробий вѣстѣ.) Друг Лиске, профессоръ университета львовскаго, повернувшись къ залѣзу гидрапатичнаго въ Кальтенгейтгебенѣ. — Судъ въ Войничѣ арестуванъ 15-лѣтнаго глухонѣмого хлопца Мих. Вилса, который подавалъ хлопъ въ двухъ салахъ. — Въ Чортковѣ утратили житье два работника при чищении керницѣ въ наслѣдственномъ воздухѣ. — Въ англійскомъ цирку Сандера въ Оранжѣ разшаривъ хлопъ въ другого побѣдника забрать, и то въ очахъ публичности. — Въ Пешти уязвлено двухъ молодыхъ живѣтъ, которы пособійными членами допустились численного разбирація. — Корабль канадскій "Азія" разбился сими днами на мори; 98 себѣ утратилъ житье. — Въ Лингаймѣ заудожено хлопка Гендера на 8 лѣтъ и 3 мѣсяцѣ тяжкимъ виномъ, 8.000 марокъ кары, отнакодованіе покровленіи и возвратъ коштѣвъ неступованіи карнаго. — Рѣбѣрь Гальбигъ, профессоръ штуки красныхъ въ Монахію, записавъ въ тестаментѣ для своихъ двоихъ котѣвъ 5.000 марокъ на дожиненіе удержаніе. — Во Львовѣ застрѣлился Ем. Витковскій, урядникъ дирекціи скарбу. — Въ Болеховѣ основавшися комитетъ для построения мурованной церкви. — Управительство отдало хирургичнѣмъ въ львовской больнице по бѣ. и. Шенаровичу обилью временнаго арх. Брон. Льонгшану, асистенту покойнаго. — Кн. Долгорукова, вдова по царю Александру II, перебузевъ генералъ слѣдами въ Білорусь. — Въ Вѣднѣ отбулились зборы земедѣлья, на которыхъ ухвалено не провозвать въ недѣлю. — Въ Чернівцяхъ поднялися смиреніемъ учбіченіи академікъ Розенштайнъ и пострадавшіе въ огнѣ житье. Причиною самоубійства явилась будто недостатокъ занятій. — Цѣлью удѣливъ громадѣ Оравѣ въ нов. стрыбскѣ 100 зр., запомоги на построение церкви, а комитетови церковному въ Каменій струмиловѣ 300 зр. запомоги на доконченіе будовы церкви. — Лат. архиспископъ Верхнелѣскій пріѣхалъ въ середу по 4-мѣсячнѣ побутѣ въ Оброшицѣ до Львова. — Поліція париска запретила женщинамъ носить мужескую одѣжь, которы уживаются даже часто екоцентричнаго французскаго свѣтѣ жіеній. — Въ таборѣ войсковомъ въ Церквицѣ въ Босніи забились грѣмы сими днами одного франтара, чѣтырехъ живѣтъ бѣрѣть ранилъ тяжко, а трехъ легко.

Выказъ буровъ братства О. Николая въ Станиславовѣ на шільдный рѣкъ 1883. А) П. и. т. о. буровъ зъ минувшаго року: 1) Пет. Поколинскій, ученикъ I гімн. класы, сынъ вдовы по учителю народнѣмъ въ Галици; 2) Конст. Мисловицкій, уч. IV г. кл., сынъ учит. нар. въ Воронѣ; 3) Никол. Стемпурскій, уч. VII г. кл., сынъ мѣщанина въ Богородчанѣ; 4) Теоф. Шынто, уч. IV г. кл., сынъ вдовы по священнику въ Монастырѣ; 5) Вол. Коцанъ, уч. II г. кл., сынъ уч. нар. въ Лукинцахъ; 6) Вас. Палюсовицкій, уч. II г. кл., сынъ пѣвца церкви въ Парици; 7) Ив. Макитка, уч. IV г. кл., сынъ уч. нар. въ Воскресенцахъ; 8) Вас. Левицкій, уч. III г. кл., сынъ вдовы по уч. нар.; 9) Пет. Саврѣвъ, уч. II г. кл., сынъ сестрицы въ Коссовѣ; 10) Юл. Левицкій, уч. V г. кл., сынъ уч. нар. въ Новицѣ; 11) Мих. Бассарабъ, уч. III г. кл., сынъ селянина въ Дягівцяхъ; 12) Мих. Петрушевичъ, уч. II г. кл., сынъ уч. нар. въ Новицѣ; 13) Гр. Козицкій, уч. V. g. кл., сынъ сел. въ Скоморохахъ новыхъ; 14) Іос. Латышевскій, уч. V г. кл., сынъ мѣщанина въ Богородчанахъ; 15) Мих. Мотюкъ, уч. V г. кл., сирота по мѣщанину въ Тысменицѣ; 16) Вас. Козогонъ, уч. IV г. кл., сирота по мѣщанину въ Тысменицѣ; 17) Дим. Госифовичъ, уч. IV г. кл., сынъ сел. въ Скоморохахъ новыхъ; 18) Г. Мартинюкъ, уч. III г. кл., сынъ сел. въ Дягівцяхъ; 19) Г. Семківъ, уч. III г. кл., сынъ сел. въ Бовшвці; 20) Т. Бородайкевичъ, уч. IV г. кл., сынъ гр. кат. сотрудника въ Плаучи; 21) Гр. Ганкевичъ уч. III г. кл., сынъ гр. кат. приходника въ Пневѣ; 22) Ив. Шемердакъ, уч. VIII г. кл., сирота по мѣщанину въ Старомъ мѣстѣ; 23) Мельницкій, уч. I г. кл., сынъ поссора въ Остриї. (Конецъ буде.)

Вѣстї епархіальни.

Зѣ Епархії Переїмської.

Личный додатокъ на дальший три лѣта по 100 зр. зъ фонду религійного получивъ о. Іоаннѣ Чичиловичъ, парохъ въ Ожмѣї, дек. судововищнськаго.

Катихитомъ при 8-класовѣ школѣ мужскѣй въ Самборѣ именованый о. Сильвестръ Баранецкій, пар. сотрудникъ въ Самборѣ.

Завѣдательство парохія въ Заліскѣ-Воли, дек. ярославскаго, получивъ о. Николай Бачаньскій, пар. сотрудникъ въ Белзѣ тогоже деканата.

Каноничну інституцію на капелянію въ Полянахъ судовищнськихъ, дек. ярославскаго, получивъ о. Андрей Дроздовскій, завѣдатель капелянія тамже.

О. Мих. Лазуркевичъ, парохъ въ Теплицяхъ, дек. ярославскаго, просить о архієрейскому благословенію по причинѣ 50 лѣтнаго юбилея священства, которое має скончиться въ день 26 вѣресія с. р.

На парохію Нагачївъ, дек. яворовскаго, подалися тѣ кандидати: Іоанъ Отто, Михаїлъ Кручковскій, Іоанъ Рейнаровичъ, Іоанъ Рыбаченокъ, Володимиръ Рынавець, Іоанъ Созаньскій, Андрей Телепѣ, Володимиръ Левицкій, Юліанъ Гладниковичъ, Іларій Туна, Іоанъ Черепко, Ізidorъ Кордасевичъ. — На капелянію Щирець, дек. любачівскаго, подалися слѣдующіи кандидати: Євгеній Тустаповскій, Іоанъ Долошицкій, Левъ Пашъ и Василій Мациоракъ.

Подіїка.

Высокопочесній и Веснітельный арх. Францъ Миклосичъ, профессоръ віденскаго университета, жертвувавъ по одержанию 1 выпускому моего Словаря 50 зр. а. в. на дальне печатаніе его. Записалъ Высокоблагородному Дателеву за его дружній слова захотѣли и за той великодушный даръ мою на боеведчнѣйшу подику.

Станиславовѣ, днъ 28 вѣресія 1882.
Евгеній Железніскій,
проф. гімн.

Подіїка.

Подписаній комитетъ починається до обовязку зложити приложену подику тымъ В.І. Добролѣмъ, которы жертвували свои датки на нашу церковь въ Острогѣ. Имена тыхъ Вир. и Веч. оо. суть: Юл. Кунцовскій 3 зр., Алекс. Железовскій 50 кр., Волод. Калужницкій 2 зр., Сильв. Конопистинскій 40 кр., Вас. Метникъ 1 зр., І. Ропніцкій 50 кр., Ал. Федоровичъ 5-53 зр., Ах. Чичиловичъ 2-10 зр., Ем. Солтиковичъ 12 зр., Пав. Винницкій 2 зр., І. Гвоздоничъ 2-15 зр. и деканатъ нѣжанівскаго 4 зр. — При той способности упрашаю подписанный комитетъ Вес. оо. духовныхъ, провизорію церкви и братства церковній, чтобы зволили то збираніемъ складокъ между вѣрными, то даткамиъ въ скарбницу церковную або братской причиниться до зднінія божаго храму въ бѣднѣмъ селѣ Острогѣ. Датки просится надолѣати на руки предсѣдателя комитету о. И. Олексина.

Въ Острогѣ, днъ 5 (17) вѣресія 1882.

І. Олексинъ, мѣсцевый душнастъръ и предсѣдателъ комитету; И. Загулакъ, И. Шпирка, М. Дучинскій, Д. Ропнікъ, — члены комитету.

Подіїка.

Днія 18 л. с. м. покликавъ Воевышии вѣрного раба свого, священника-патріарха Стефана Горніковича, гр. кат. пароха въ Дроговызи дек. роздѣльского по 87-мѣтъ роцѣ житя, а по 58-мѣтъ роцѣ священства по вѣчну надгороду. Похоронъ отбувся днія 20 л. и. и. пополудни. Послѣдній послуга отдала Покойному Вес. оо. Стефанъ Хоминський, парохъ въ Демнѣ и деканъ роздѣльскій, вицедеканъ Вас. Лопатинський въ Роздолу, Дим. Стройцій, Іоанъ Любомицкій въ Розводовѣ, Алекс. Батогъ въ Устя, Теоф. Миговичъ въ Надѣтичѣ, Ник. Волошинський въ Николаевѣ, лат. парохъ Домбровичъ въ Николаевѣ, и лат. капелляръ закладу спрѣтъ гр. Скарбка Свѣтѣльницкій. Всѣмъ вѣмъ, Всечестійшій Отцѣ, въ имени позѣсталонъ 78-лѣтнаго вдовы-старушки и цѣлонъ родину Покойного склада подписаній внукъ велике "Спасибогъ" за сю ширу, послѣдній прилюдну. Особливо Вамъ, Всечестіи. Отче Лопатинський, за Ваше трогательне надгробне слово и Вамъ, Высокопочесній Пане Коменданте волськъ тутешніхъ, за здѣлану войскову асистенцію въ часі цѣлого похорону — складаю прилюдно сердечну подику. Пріїмѣтъ и Вы, Всечестій братства обохъ обрядовъ въ Николаевѣ и Устя, и Вы Высокопочесній Панонъ въ сколицѣ и Вы честій парохъ въ Блю. Учителъ Дроговыза за оказану Вами честь Покойному и за Ваші труды — сердечну подику и Боже заплати!

Въ Дроговызи, днъ 11 (23) вѣресія 1882.

Александръ Юрикъ,
внукъ Покойного и мѣс. душнастъръ.

Переписка Редакціи и Администрації.

Вп. Вас. Стеткевичъ въ Рожновѣ: Якъ бачите, помѣстили мы въ Вашомъ дѣлѣ заявленіе. Больше не можемъ, позаякъ въ руконосіи дотычної дописи нема вже и слѣду, а впрочемъ намъ и вѣдь не годится здралжувати имени автора, хочъ наявѣтъ моглобъ се другого охоронити отъ нещастиа. Се рѣбъ самого автора, щобы признался прилюдно до авторства — мы безъ его волѣ не симѣмъ того зробити. Єслижъ авторъ дотычної дописи уважає за свой обовязокъ вѣрнути нещастие, якъ дотыкає Васъ въ сторони школиной власти, которая уважає авторомъ той дописи, — то повиненъ въ власної волѣ признаться до своеї дописи.

Курсъ львовскій зъ днъ 27. л. вѣресія 1882.

ПЛАТЯТЬ	ЖАДАЮТЬ
авторъ	валютою
р. кр.	р. кр.
318 50	321 50
171	174
304 50	309
99 70	100 70
91 50	93
99 70	100 70
101 85	102 85
101 50	103
99 35	100 35
100 —	101 50
101 —	102 50
19 50	21 50
23 50	25 50
5 54	5 64
5 57	5 67
9 41	9 51
9 69	9 78
1 52	1 62
1 17 1/4	1 19 1/4
57 80	58 60

безъ текущого купу.

1. Акція за штуку.

Железн. Кар. Людв. по 200 р.
львѣв.-черн.-по 200 р.

Банку гіп. галіц. по 200 р.

2. Листи заст. за 100 р.

Общ. кредит. галіц. по 5% а.

" " по 4% а.

" " по 5% а. первод.

Банку гіп. галіц. 6% а.

Листи дош. гал. рулет. банку п. 6%.

3. Листи довжн. за 100 р.

Общ. роль. кред. Завед. для Гал.

и Буков. 6% л. зовн. въ 15 лѣтъ

4. Облиг. за 100 р.

Індемізація галіц. 5% м. к.

Облиг. комуналн. Гал. банку

рустик. 6%.

Пожежн. кр. въ р. 1873 по 6%.

5. Лъси мѣста Кракова.

Станиславова

6. Монеты.

Дукатъ голландерск.

цѣарскій

Наполеондор.

Польніерій

Рубль россійск. срѣбній.

панеровий.

100 марокъ нѣмецкихъ

Серебро

Курсъ збожжя

зъ днъ 27 л. вѣресія 1882.

Цѣна за 100 кільограмъ.

	зр. кр.	зр. кр.

<tbl